

Fautsæterkjerringa

etter Johanna Fjeldvær og Johannes Sørsæther, nedskrive av Svein Bertil Sæther (tilnærma hittedialekt)

Attmed Dragvatnet på Fjellværsøya e det ein plass som kalles Fautsætra. Her bodd det ei trollkjerring, som dem kalla Fautsæterkjerringa.

Det rinn ei elv frå Dragvatnet og nerri Vågan, og her va det ein gong ein mann som villa sett opp ei møln (mølle). Fer å få vatn åt mølna, så mått n demm opp elva.

Det gjorn. Han bøgd ei stor, fin demning. Men da han demt opp elva, så steig vatnet i Dragvatnet. Og det likt itj Fautsæterkjerringa. Ei natt kom a i drømme åt han som hadd bøgd demninga. "Du ska riv ned demma", sa a. "No held vatnet på og kjem innover dørstokken åt mæg!" Mann brydd sæ itj nokka om det han hadd drømt. Han holdt på og bøgd sjølve mølna og tenkt itj meir på Fautsæterkjerringa. Natta ette drømt n at Fautsæterkjerringa snakka åt n igjen. "No ska du riv ned denner demma", sa a. "Vatnet held på og kjem oppå matbordet åt mæg no!

Men da mann sto opp neste dag, så glømt n fort det Fautsæterkjerringa hadd sagt. Itj trudd n noka særilig på a heller. Han hadd det travelt med å få ferdig mølnhuset sett. Neste natt drømt n at Fautsæterkjerringa kom åt sæg igjen. "Vess du no itj riv ned demma, så ska det hend dæg ei uløkk", ropa a. "No held vatnet på og kjem oppi banvogga heim hos mæg!" Da det vart dag, gjekk mann åt den nye mølna si og bynt å arbeid. Han tenkt så vesst itj å riv ned demninga. Itj før hadd n komme i gang, så brast demninga. Vatnet kom veltanes nedover elva, tok med sæ mølna og alt det som der va. Det va bere så vidt mann fekk kasta sæg unna og berga livet. Seinar bøgd mann sæg møln ein annan plass, og han prøvd aller meir på å demm opp Dragvatnet.